

har fremsat om Dannelsen af en Landstorm, som skulde sikre, at alle unge Mænd, der paa Skolen har faaet Vedtegningen „ubetinget tjenstdygtig“, faar en Uddannelse — jeg tænker vel i Gymnastik, Skydning, Marchøvelser og i at holde Orden. Mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, omtalte Tanken i dette Forslag med megen Velvillie, men paa vort Partis Vegne erklærede han, at vi ikke kunde være med til at realisere Planerne af Grunde, som han fremførte: at Hæren fik en saadan Størelse, at vi ikke mente, det var i fuld Overensstemmelse med de Krav, der stilles til os udefra, og at Realisationen af denne Plan vilde stille betydelige økonomiske Krav til den danske Statskasse.

Det er disse to Grunde, man stadig maa standse ved, og som jeg ogsaa tror, vi ved den Forhandling, der føres om en Hærreform her i dette Øjeblik, vil komme til at standse ved. Jeg tror derfor, at vi, der holder paa Betydningen af, at de flest mulige unge Mænd skal have en fysisk Træning, maa foretage en Nyorientering og foretage denne Nyorientering under denne Synsvinkel, at vi maa se Forholdene, som de nu ligger. For at sige det straks, jeg tror, vi maa opmuntre de unge til selv at skaffe sig Legemstræning gennem de Sammenslutninger, der findes i Idræts-, Gymnastik- og Skytteforeninger. Og vi kan gøre det, og navnlig synes jeg, vi bør gøre det, naar vi tager i Betragtning, hvordan Forholdet er mellem de mange udskrevne og de forholdsvis faa til Hæren indkaldte unge Mænd.

I Venstres Forslag § 16 tages der et vist Hensyn til de unge Mænd, der selv har skaffet sig en vis Træning. Det hedder i denne Paragraf, som jeg med den højt-ærede Formands Tilladelse gerne vil oplæse: „Værnepligtige, som aflægger en Prøve til Bevis for, at de inden Indtrædelsen i Hæren har opnaaet en nærmere bestemt Grad af Uddannelse i Gymnastik, Skydning og anden Idræt, der bevirker, at deres militære Uddannelse vil lattes, kan faa en derefter afpasset Afkortning i Tjenestetiden paa indtil 1 Maaned i Begyndelsen af den første Uddannelse.“ Der tilføjes: „Ved de særlige Korps kan denne Begunstigelse dog ikke gives i større Udstrækning, end Tjenesten i Korpsset tillader“, og endvidere: „De nærmere Regler for ovennævnte Ændring i Tjenestetiden fastsættes ved kongelig Anordning.“ Jeg hørte med nogen Forundring, at det ærede Medlem Hr. P. Munch protesterede imod dette Forslag, og hans Protest syntes

væsentligt at samle sig i, at det vilde være uretfærdigt overfor de unge Mænd, der maatte tage Tjenestetiden fuldt ud, de samlede 5½ Maaned, eller hvor mange Maaneder det nu er, i de forskellige Vaabenarter. Ja, det kan man sige, om man kan finde nogen Trøst deri. Det gamle Ord, at fælles Skade trøster, staar jo stadig ved Magt. Men jeg for mit Vedkommende maa sige, at jeg hilser denne Plan med Glæde. Vi maa selvfølgelig sikre os, at den Prøve, der skal aflægges, bliver effektiv.

Jeg gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at Idræts- og Skytteforeningerne har indført en lignende Prøve, om hvilken det gælder, at de, der bestaar denne Prøve, faar det saakaldte Idrætsmærke. Jeg har tænkt en Del over dette Forhold, og jeg for mit Vedkommende vilde gerne gaa et Skridt videre, end det er foreslaaet i Venstres Militærforslags § 16. Jeg kunde tænke mig indført en mere skærpet Prøve — og jeg nævner som Hovedfag Gymnastik, Marchøvelser og Skydning —, en Prøve, der kunde aflægges efter længere Tids Træning og under behørig Kontrol, men ordnet saaledes, at Træningen blev udøvet og Prøven aflagt i de frivillige Sammenslutninger og Foreninger, som vi har i Skytte- og Idrætsforeningerne. Og saa kunde jeg tænke mig, at de unge Mænd, der bestod denne Prøve, naar de ønskede det, blev forlods fritaget for Indkaldelse til Uddannelse i Hæren. Jeg peger igen paa dette Forhold, at af de ca. 18 000 unge Mænd, der bliver udskrevet som ubetinget tjenstdygtige, skal der kun indkaldes ca. 7 000, altsaa Tredieparten, og vi vilde da ved denne Ordning ikke faa Mandskab til Hæren, der fysisk set er ringere, thi efter den Ordning, vi nu har, udtager vi jo ikke til Tjeneste blandt de værnepligtige efter megen eller liden forudgaaende Træning; Loddet gør Udslaget for, hvem der blandt de værnepligtige skal ind i Tjenesten. Jeg mener, at vi, om jeg saa maa sige, har Raad til at gennemføre denne Reform, og at vi gennem den i meget høj Grad vilde øge Interessen blandt Ungdommen for Legemstræning, at vi derved vilde faa Sikkerhed for at komme dette nærmere: de flest mulige med fysisk Opdragelse.

Og endelig vil vi, jo flere unge der bestaar denne Prøve, skabe des større og stærkere Muligheder for i paakommende Krigstillælde — hvad jeg dog ikke haaber, vort Land atter skal blive udsat for — at have en Stab af unge Mænd, der gennem den frivilligt gennemgaaede Træning vil være udmærket egnet til at gaa ind i den